Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-279
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. J.S.W. Holtrop, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en mr. W.H. Luk, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 31 juli 2017
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Apeldoorn, h.o.d.n. Centraal Beheer, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 16 april 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument heeft een autoverzekering afgesloten voor een auto die op naam van haar neef staat. Als het voertuig wordt gestolen, weigert Verzekeraar de schade uit te keren omdat het voertuig niet op naam van Consument staat. Daarnaast worden de persoonsgegevens van Consument in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie opgenomen. Consument stelt dat zij samen met haar neef het voertuig heeft gekocht en dus een verzekerbaar belang heeft. Dit stand-punt heeft zij onvoldoende onderbouwd. Daarnaast is Verzekeraar van mening dat Consument de autoverzekering heeft afgesloten omdat haar neef zelf geen verzekering voor het voertuig kan afsluiten. Verzekeraar toont aan dat eerdere aanvragen van de neef zijn afgewezen. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar in voldoende mate heeft aangetoond dat Consument heeft gehandeld met de opzet Verzekeraar te misleiden. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met alle bijbehorende bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de aanvullende informatie van Consument van 24 januari 2018;
- de dupliek van Verzekeraar;
- de tijdens de zitting overgelegde Verklaring inzake diefstal object;
- het e-mailbericht van Consument van 17 september 2018;
- het e-mailbericht van Verzekeraar van 19 oktober 2018;
- het e-mailbericht van Consument van 8 november 2018.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 5 september 2018 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft per 8 oktober 2012 voor een [merknaam auto I] (verder te noemen 'het Voertuig') een autoverzekering met onder meer dekking voor 'Diefstal en Inbraak' gesloten. Het kenteken van het Voertuig stond vanaf 17 december 2011 op naam van de heer [naam], de neef van Consument (verder te noemen 'de Neef'). Van 17 december 2011 tot en met 15 oktober 2012 is het voertuig bij een andere verzekeringsmaatschappij verzekerd geweest. De verzekeringnemer was de ex-partner van Consument.

2.2 In de nacht van 17 februari 2016 is het Voertuig gestolen. De Neef heeft hiervan op 19 februari 2016 bij de politie aangifte gedaan. Consument heeft vervolgens een beroep op de dekking van de autoverzekering gedaan.

2.3 Verzekeraar heeft een schade-expert ingeschakeld om de schade vast te stellen. De deskundige heeft in het expertiserapport van 9 maart 2016 de schade op basis van dagwaarde op € 21.700,00 vastgesteld. Daarnaast heeft de schade-expert in zijn rapport over zijn bezoek aan Consument onder meer het volgende opgenomen:

"*Bagage*
Volgens verzekerde lagen er tijdens de diefstal de volgende goederen in het voertuig; zie hiervoor de politieaangifte. Deze goederen zijn allen eigendom van de eigenaar van het voertuig. Ik heb hem verwezen naar zijn inboedelverzekering.
(…)
Conclusie:
Mijn onderzoek heeft niet tot het terugvinden van dit voertuig geleid. De verzekerde is geen eigenaar van de auto. Een neef van de verzekerde is eigenaar van de auto en woont in [plaats]. Hij is naar mijn mening ook de regelmatige bestuurder. Ik heb hiervan melding gemaakt in Sharepoint voor de afdeling Speciale Zaken."

2.4 Verzekeraar heeft de schadeclaim van Consument bij brief van 1 april 2016 afgewezen, omdat zij niet de eigenaar van het voertuig was en daarmee ook geen financieel belang bij de schadeclaim had. Als Verzekeraar hiervan ten tijde van het sluiten van de verzekering op de hoogte zou zijn geweest, was de verzekeringsovereenkomst niet tot stand gekomen.

Verzekeraar heeft Consument in de brief tevens meegedeeld dat hij, naast het afwijzen van de schadeclaim, ook de woonhuis- en rechtsbijstandverzekering van Consument per 1 juni 2016 zou beëindigen. Daarnaast was Verzekeraar voornemens de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister te laten opnemen. Desgevraagd heeft Verzekeraar het Klachteninstituut bij brief van 16 november 2017 meegedeeld dat hij geen melding aan het fraudeloket van het CBV had gedaan en dat het een zuiver interne registratie in de Gebeurtenissenadministratie voor een duur van 8 jaar betrof. De persoonsgegevens van Consument zijn ook in het Intern Verwijzingsregister (IVR) geregistreerd.

2.5 Voor de beoordeling van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister is de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010 (hierna: de GVPFI) die ten tijde van de registratie van toepassing was, van belang. Een kopie van de relevante bepalingen uit deze regelgeving is als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat Verzekeraar het door de schade-expert vastgestelde schadebedrag van € 21.700,00 uitkeert, vermeerderd met de wettelijke rente berekend vanaf 1 maart 2016. Daarnaast verlangt Consument dat Verzekeraar de geplaatste registratie van haar persoonsgegevens ongedaan maakt.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen. Verzekeraar is jegens Consument in de nakoming van de verplichtingen voortvloeiend uit de verzekeringsovereenkomst tekortgeschoten door de schadeclaim af te wijzen. Daarnaast heeft Verzekeraar Consument ten onrechte beticht van opzet tot misleiding, als gevolg waarvan haar persoonsgegevens ten onrechte intern zijn geregistreerd. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- Consument heeft het Voertuig samen met de Neef gekocht. De Neef heeft hiervoor een bedrag van € 10.000,00 aan de verkoper overgemaakt. Consument heeft als bewijs hiervan een rekeningafschrift van de Neef overgelegd. Consument heeft een deel van de vraagprijs voldaan door haar [merknaam auto II] in te ruilen.
- Consument had met de Neef afgesproken dat zij de lasten zouden delen, in de zin dat Consument de verzekering in stand zou houden terwijl de Neef de belasting voor zijn rekening zou nemen.
- Consument en de Neef hebben samen bij verschillende verzekeringsmaatschappijen offertes opgevraagd om de premies en de voorwaarden te vergelijken.

Consument heeft de autoverzekering uiteindelijk bij Verzekeraar afgesloten, omdat zij, gelet op de lopende verzekeringen, extra korting kreeg.

- Consument betwist het standpunt van Verzekeraar dat de Neef zelf voor het Voertuig geen verzekering kon afsluiten. Consument heeft ter onderbouwing van haar standpunt afschriften van e-mailberichten van FBTO en Independer overgelegd. In het bericht van 27 augustus 2012 om 16:27 heeft FBTO de Neef als volgt op zijn aanvraag gereageerd: *"Op basis van uw informatie kunnen wij uw aanvraag helaas niet direct online afhandelen. Wij nemen uw aanvraag in behandeling. Binnen twee werkdagen ontvangt u van ons bericht."* Independer heeft op dezelfde dag om 16:34 als volgt op de aanvraag van de Neef gereageerd: *"Hartelijk dank voor uw aanvraag voor een autoverzekering van Allsecur via Independer.nl. Uw [merknaam auto 1] (…) is vanaf 28-8-2012 verzekerd bij Allsecur. Vanaf dat moment kunt u zonder zorgen de weg op. Zodra Allsecur uw aanvraag goedkeurt, is deze verzekering definitief. U hoeft hier verder niets voor te doen. Als we nog vragen hebben, dan nemen we contact met u op."*

Verweer van Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft de stellingen van Consument weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Ter zitting en tijdens de vervolgprocedure

4.1 De Commissie heeft Consument tijdens de zitting de gelegenheid gegeven haar standpunt te onderbouwen door een verklaring van de verkoper van het Voertuig over te leggen. Na ontvangst van deze verklaring, is Verzekeraar in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. Met het e-mailbericht van 19 oktober 2018 heeft Verzekeraar de Commissie kenbaar gemaakt dat hij geen aanleiding zag het ingenomen standpunt te herzien. Consument heeft op 8 november 2018 op de reactie van Verzekeraar gereageerd. De Commissie acht zich op basis van de aanwezige stukken voldoende geïnformeerd om tot een uitspraak te komen.

5. Beoordeling

5.1 Aan de orde zijn de vragen of Verzekeraar aan Consument een uitkering uit hoofde van de autoverzekering heeft mogen onthouden en of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument heeft mogen registreren.

5.2 Verzekeraar heeft aangevoerd dat Consument niet de eigenaar van het voertuig is en daarmee ook geen financieel belanghebbende bij de schadeclaim is. Consument heeft volgens Verzekeraar niet aangetoond dat zij (mede)eigenaar van het voertuig is dan wel dat zij een verzekerbaar belang heeft. De Commissie zal eerst moeten beoordelen of Consument voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij (mede)eigenaar van het gestolen voertuig is en een verzekerbaar belang heeft.

Vervolgens zal de Commissie ingaan op het standpunt van Verzekeraar dat Consument bij het afsluiten van de autoverzekering opzettelijk onjuiste informatie heeft verstrekt met het opzet Verzekeraar te misleiden. Tot slot gaat de Commissie in op de registratie van de persoonsgegevens van Consument.

Verzekerbaar belang?

5.3 Vast staat dat het kenteken van het Voertuig niet op naam van Consument maar op naam van de Neef stond hetgeen een belangrijke aanwijzing is dat de Neef eigenaar van het Voertuig is. Consument heeft zich op het standpunt gesteld dat zij samen met de Neef het Voertuig heeft gekocht en derhalve een verzekerbaar belang heeft. Consument heeft ter onderbouwing van haar standpunt aangevoerd dat de Neef een deel van het aankoopbedrag van het Voertuig voor zijn rekening heeft genomen en dat zij een deel van het aankoop-bedrag heeft voldaan door haar [merknaam auto II] daarvoor in te ruilen. Verzekeraar heeft dit standpunt betwist. Aangezien op het overgelegde proces-verbaal is vermeld dat de Neef mede namens Consument aangifte heeft gedaan en de Neef op de 'Verklaring inzake diefstal object' heeft verklaard dat het Voertuig door Consument en hemzelf is gekocht, heeft de Commissie Consument in de gelegenheid gesteld haar stelling te onderbouwen na de zitting door een verklaring van de verkoper op te vragen, waaruit zou blijken dat haar [merknaam auto II] daadwerkelijk bij de koop van het Voertuig een rol heeft gespeeld. Consument heeft de Commissie hierop een door de verkoper ondertekende verklaring overgelegd, waarin weliswaar een [merknaam auto II] als inruilauto wordt genoemd, maar niet het kenteken van de [merknaam auto II] of de inruilwaarde ervan. Als reactie op de door Consument over-gelegde verklaring van de verkoper, heeft Verzekeraar naar voren gebracht dat Consument op basis van de gegevens van het Landelijk Informatiecentrum Voertuigcriminaliteit vanaf 25 augustus 2011 over een [merknaam auto II] beschikte, totdat deze op 22 oktober 2013 op naam van Domeinen Roerende Zaken is overgeschreven. Ten tijde van de koop van het Voertuig heeft Consument dus haar [merknaam auto II] niet aan de verkoper overgedragen. Als reactie hierop heeft Consument bij e-mailbericht van 8 november 2018 erkend dat haar [merknaam auto II] niet voor de aanschaf van het Voertuig is gebruikt. Zij stelt dat zij wel degelijk een [merknaam auto II] aan de verkoper van het Voertuig heeft overgedragen, maar dat deze auto van haar zus was. Consument had dit voertuig echter niet op haar naam gezet, omdat het voor de aanschaf van het Voertuig zou worden gebruikt.

5.4 Naar het oordeel van de Commissie is Consument er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat zij (mede)eigenaar van het Voertuig is geworden en op die grond een verzeker-baar belang bij het Voertuig heeft. Aangenomen moet dus worden dat als gevolg van de diefstal van het Voertuig de Neef en niet Consument schade lijdt. Verzekeraar is dan ook niet gehouden voor de diefstalschade dekking te verlenen.

Opzet tot misleiding?

5.5 Verzekeraar stelt zich op het standpunt dat Consument doelbewust voor de Neef een autoverzekering heeft afgesloten, omdat de aanvraag van de Neef door Verzekeraar was afgewezen. Consument heeft hierbij volgens Verzekeraar verzwegen dat de Neef de eigenaar van het Voertuig is. Dit alles met de opzet om Verzekeraar te misleiden.

5.6 Consument heeft het standpunt van Verzekeraar betwist en onder toezending van de berichten van FBTO en Independer aangevoerd dat de Neef in staat was zelf voor het Voertuig een verzekering af te sluiten. Consument stelt dat zij uiteindelijk de verzekering bij Verzekeraar heeft afgesloten, vanwege de extra premiekorting. Uit de brief van Verzekeraar van 2 maart 2018 blijkt dat Verzekeraar naar aanleiding van de verzekeringsaanvragen van de Neef bij de desbetreffende financiële dienstverleners navraag heeft gedaan. Uit dit contact kwam naar voren dat beide aanvragen door de verzekeraars zijn geweigerd op grond van een registratie in FISH vanwege rijontzegging. Uit de door Consument overlegde berichten van FBTO en Independer blijkt niet dat de aanvragen van de Neef zonder meer zijn geaccepteerd. Consument heeft haar stelling dat de Neef zelf voor het Voertuig een verzekering kon afsluiten niet nader onderbouwd. Daarbij overweegt de Commissie dat het Voertuig vanaf de datum van de aanschaf op naam van de ex-partner van Consument was verzekerd. De Neef heeft het Voertuig niet eerder zelf verzekerd. Consument heeft ook geen offertes overgelegd, waaruit het genoemde premievoordeel blijkt. Naar het oordeel van de Commissie heeft Verzekeraar in voldoende mate aangetoond dat Consument bewust voor auto van de Neef een verzekering heeft aangevraagd en daarbij heeft gehandeld met het opzet Verzekeraar te misleiden.

Persoonsgegevens opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en IVR

5.7 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in zijn interne Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. Consument vordert doorhaling van deze registratie.

5.8 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van Verzekeraar en de groep financiële ondernemingen waarvan Verzekeraar deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheids-zaken van Verzekeraar. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’.

5.9 Op deze registers is de GVPFI van toepassing. Opname in deze registers is toegestaan indien aan de vereisten die de GVPFI daarvoor stelt, is voldaan. Ingevolge artikel 4.1 GVPFI worden persoonsgegevens in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt. Van een zorgvuldige gegevensverwerking is sprake als de desbetreffende gegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verwerkt. Dit is nader uitgewerkt in artikel 4.3 en artikel 5 GVPFI. In essentie zijn er twee vereisten. In de eerste plaats moet er sprake zijn van een gebeurtenis in de zin van artikel 5.5.1 GVPFI. In de tweede plaats moet de registratie proportioneel zijn in de zin van artikel 4.3 sub f GVPFI. De Commissie is van oordeel dat aan deze vereisten is voldaan en dat Verzekeraar dus heeft mogen overgaan tot registratie in de genoemde registers. De Commissie overweegt daartoe als volgt.

Gebeurtenis

5.10 Op grond van artikel 5.5.1 GVPFI kunnen persoonsgegevens die betrekking hebben op (onder meer) gebeurtenissen die de zorg en aandacht behoeven van de financiële instelling, worden opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie. Het gaat daarbij om zaken die de veiligheid en integriteit van de instelling, haar werknemers, klanten en overige relaties maar ook de financiële sector als geheel (kunnen) raken. Gebeurtenissen kunnen een kleine impact, maar ook grote gevolgen hebben. Het varieert van een klant die een medewerker heeft uitgescholden tot aan de medewerker en zijn eventuele medeplegers die miljoenen hebben verduisterd.

5.11 Bij de behandeling van de claim voor de autodiefstal heeft Verzekeraar geconstateerd dat niet Consument maar de Neef de kentekenhouder en daarmee ook de eigenaar van het verzekerde voertuig is. Eerdere verzekeringsaanvragen van de Neef voor het voertuig blijken door verzekeraars te zijn afgewezen. Ook is gebleken dat de ex-partner van Consument eerder voor het Voertuig een autoverzekering heeft afgesloten. Verzekeraar heeft naar aanleiding hiervan vastgesteld dat sprake is van opzet tot misleiding, hetgeen tot de interne registratie heeft geleid. De Commissie is van oordeel dat de onjuiste verklaring van Consument betreffende de aanvraag van de verzekering in samenhang met haar verklaring omtrent de vermeende inruil van haar eigen auto, kan worden aangemerkt als een ‘gebeurtenis’ in de zin van artikel 5.5.1 GVPFI.

Proportioneel

5.12 Op grond van artikel 4.3 sub f GVPFI dient de registratie in het IVR proportioneel te zijn. Dit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de betrokken consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn.

5.13 De Commissie is van oordeel dat de belangen van Verzekeraar bij registratie van de gegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR zwaarder wegen dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Daarbij is van belang dat de registratie in genoemde registers zuiver intern is. De registratie heeft tot gevolg dat Consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan Verzekeraar deel uitmaakt. Financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep hebben geen toegang tot de persoonsgegevens van Consument in het IVR. Consument wordt door deze registratie dus niet belemmerd in haar mogelijkheden om met een andere financiële instelling een relatie aan te gaan. Tot slot is wat betreft de duur van de registratie niet gebleken van omstandigheden die tot de conclusie leiden dat de duur van acht jaar disproportioneel is. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat Consument niet disproportioneel in haar belangen wordt geraakt door de interne registratie van haar persoonsgegevens voor de duur van acht jaar.

5.14 Aangezien aan de doelstelling van artikel 5.5.1 GVPFI en aan het proportionaliteitsbeginsel van artikel 4.3 sub f GVPFI is voldaan, mag de registratie van de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR gehandhaafd blijven voor een periode van acht jaar. De vordering van Consument tot doorhaling of verkorting van de duur van de registratie zal daarom worden afgewezen.

6. Beslissing

De Commissie wijst de vordering van Consument af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Relevante artikelen uit de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010

"***4. Beginselen van Verwerking van Persoonsgegevens***
4.1 Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.
(…)
4.3 Persoonsgegevens worden slechts verwerkt indien en voor zover is voldaan aan minimaal één van de volgende rechtmatige grondslagen:
(…) of
f. de Verwerking van Persoonsgegevens is noodzakelijk voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de Financiële instelling of van een Derde aan wie de Persoonsgegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de Betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert. (…)

5. Doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens
5.1 Algemeen
5.1.1 Verwerking van Persoonsgegevens door Financiële instellingen vindt plaats, met inachtneming van de beginselen voor Verwerking van Persoonsgegevens ten behoeve van een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering, in het bijzonder in het kader van het uitvoeren van de volgende activiteiten:
(…)
d. het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van (pogingen tot) (strafbare of laakbare) gedragingen gericht tegen de branche waar een Financiële instelling deel van uitmaakt, de Groep waartoe een Financiële instelling behoort, de Financiële instelling zelf, haar Cliënten en medewerkers, alsmede het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen; (…).

5.5 Verwerking van Persoonsgegevens in het kader van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector alsmede het gebruik van waarschuwingssystemen
5.5.1 Ten behoeve van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector kunnen gegevens, waaronder Persoonsgegevens, die betrekking hebben op: (i) gebeurtenissen die gelet op het bijzondere karakter van de Financiële sector de zorg en aandacht behoeven van de Financiële instelling; (ii) (potentiële) vorderingen onder meer ten aanzien van een met de Financiële instelling gesloten overeenkomst; (iii) het niet nakomen van contractuele verplichtingen of andere (toerekenbare) tekortkomingen; of (iv) handelingen van Financiële instellingen, waaronder onderzoek als bedoeld in artikel 5.6.1 Gedragscode, worden opgenomen in een Gebeurtenissenadministratie gehouden door Veiligheidszaken of een daartoe aangewezen afdeling van de betreffende Financiële instelling. Op deze Gebeurtenissenadministratie is de Gedragscode van toepassing."

In de toelichting bij artikel 5.5 van de GVPFI staat onder meer het volgende vermeld:

"*Binnen een Financiële instelling vormt Veiligheidszaken, die zich bezig houdt met de bestrijding van fraude en criminaliteit, vaak een afgezonderde eenheid. Deze afdeling legt onder meer gebeurtenissen vast die van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de Financiële sector en om die reden speciale aandacht behoeven.*
Het kan daarbij gaan om uiteenlopende gebeurtenissen als de melding van een gestolen laptop tot het vermoeden dat een bepaald persoon betrokken is bij een vorm van fraude of criminaliteit. Deze Persoonsgegevens worden vastgelegd in een zogeheten Gebeurtenissenadministratie. De Persoonsgegevens opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie mogen in beginsel alleen gebruikt worden binnen de Financiële instelling of de Groep waartoe de Financiële instelling behoort. Om een oncontroleerbaar gebruik van deze Persoonsgegevens te voorkomen wordt een beperkte set aan gegevens (naam, adres, woonplaats en geboortedatum) opgenomen in een Intern Verwijzingsregister (IVR) dat in het kader van onder meer acceptatie en schadeafhandeling door de betreffende afdelingen geraadpleegd mag worden. Indien blijkt dat een Betrokkene in dit IVR voorkomt moet contact worden opgenomen met Veiligheidszaken, die vervolgens adviseert over de beslissing die moet worden genomen. Op deze Verwerking van Persoonsgegevens is de Gedragscode van toepassing en is een separate melding gedaan bij het CBP."